

UCHWAŁA NR IV/25/2015
RADY POWIATU KĘPIŃSKIEGO
z dnia 27 stycznia 2015 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na nienależyte wykonywanie zadań przez Starostę Kępińskiego.

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 595; ze zmianami) oraz art. 229 pkt 4, art. 231 i art. 237 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267; ze zmianami), po rozpatrzeniu skargi na nienależyte wykonywanie zadań przez Starostę Kępińskiego, złożonej przez J.Ł. przekazaną do rozpatrzenia przez Wojewodę Wielkopolskiego w dniu 20 października 2014 r. - uchwała się, co następuje:

§ 1

1. Uznać za niezasadną skargę Pani J. Ł. na nienależyte wykonywanie zadań przez Starostę Kępińskiego w zakresie oddziaływania na jej posesję nadmiernych ilości zapachów, hałasu oraz niepowiadomienia o postępowaniu w sprawie zezwolenia na usunięcie drzew, przekazaną przez Wojewodę Wielkopolskiego w dniu 20 października 2014 r.
2. Uzasadnienie stanowi załącznik do uchwały.

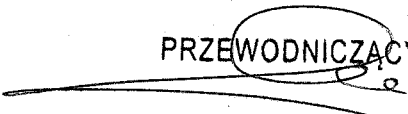
§ 2

Wykonanie uchwały, w tym przekazanie uchwały wraz z jej uzasadnieniem skarżącej, powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu Kępińskiego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Stanisław Baliński

UZASADNIENIE
do uchwały Nr IV/25/2015 Rady Powiatu Kępińskiego
z dnia 27 stycznia 2015 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na nienależyte wykonywanie zadań przez Starostę
Kępińskiego.**

W dniu 20 października 2014 r. Wojewoda Wielkopolski przekazał według właściwości Radzie Powiatu Kępińskiego, skargę Pani J.Ł. złożoną w Wielkopolskim Urzędzie Wojewódzkim w dniu 14 października 2014 r.

Zgodnie z art. 229 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Kpa) właściwą do rozpatrzenia skargi dotyczącej wykonywania przez starostę spraw z zakresu zadań własnych powiatu (do takich należą sprawy objęte skargą) jest rada powiatu.

Przedmiotem skargi jest nienależyte, w ocenie skarżącej, wykonywanie przez Starostę Kępińskiego zadań dotyczących zanieczyszczania środowiska poprzez dopuszczenie do emisji m. in. na jej posesję przy ul. ██████████ szkodliwych zapachów z wędzarni oraz nadmiernego hałasu, pochodzących z położonego w pobliżu supermarketu „Intermarché”, znajdującego się przy ul. Broniewskiego 2a. Poza tym skarżąca zarzuca Staroście nieinformowanie jej o postępowaniu, w wyniku którego wydał on zezwolenie na usunięcie 11 drzew, rosnących na nieruchomościach Gminy Kępno.

Na wstępie wskazać należy, że zgodnie z art. 237 § 1 Kpa, organ właściwy do załatwienia skargi winien uczynić to najpóźniej w ciągu miesiąca. § 4 art. 237 nakazuje, w przypadku niezałatwienia skargi w terminie stosować przepis art. 36 Kpa, zgodnie z którym o każdym przypadku niezałatwienia sprawy w terminie należy powiadomić skarżącego, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

Otóż wobec tego, że skarga wpłynęła do Biura Rady Powiatu w terminie, który czynił niemożliwym należyte jej rozpoznanie (w tym podjęcie uchwały na sesji Rady) wobec kończącej się kadencji i zarazem rozpoczynania się kolejnej – Przewodniczący Rady Powiatu Kępińskiego, minionej jak i obecnej już kadencji, skierowali do J.Ł. pisma informujące o przyczynach niemożliwości załatwienia skargi i wskazali późniejsze terminy. Terminem rozpatrzenia skargi, ostatnio zakreślonym jest dzień 31 stycznia 2015 r.

Przed skierowaniem niniejszego projektu pod obrady Rady Powiatu Kępińskiego, Przewodniczący Rady Powiatu, jako odpowiedzialny za przygotowanie i organizację prac Rady podjął w sprawie czynności mające na celu rozpoznanie przez Radę Powiatu złożonej skargi. Wystąpił do Starosty Kępińskiego o ustosunkowanie się do zarzutów skargi, po otrzymaniu zaś odpowiedzi, działając na podstawie § 89 ust. 3 pkt 1 Statutu Powiatu Kępińskiego złożył do Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej Rady Powiatu wniosek o zwołanie posiedzenia tej komisji w celu zbadania przez nią sprawy i wyrażenia opinii

w przedmiocie skargi, w celu przedstawienia Radzie Powiatu projektu rozstrzygnięcia w sprawie.

Komisja Rewizyjna, na posiedzeniu w dniu 15 stycznia 2015 r., po dokonaniu analizy wyjaśnień i dokumentacji sprawy przedłożonej przez Starostę oraz pisemnych informacji uznała, że skarga jako bezzasadna nie zasługuje na uwzględnienie. Komisja, opiniując sprawę, dokonała również zestawienia czynności, jakie w sprawie miały miejsce, zarówno ze strony skarżących (i innych osób), jak też Starosty Kępińskiego. Zestawienie to ma na celu przedstawienie Radzie Powiatu całokształtu stanu faktycznego, jaki miał miejsce w sprawie będącej przedmiotem skargi.

W toku rozpatrywania skargi, w oparciu o zebrane dokumenty w postaci wyjaśnień i informacji Starosty, analizę Komisji Rewizyjnej, Rada Powiatu zważyła, co następuje.

Działania związane z zarzutami skargi J.Ł. podjęła początkowo (jeszcze przed skierowaniem w dniu 26 września 2014 r. skargi do Wojewody) wobec Burmistrza MiG Kępno, tam adresując swoje uwagi.

1) Uciążliwość zapachów z wędzarni.

Po przekazaniu przez Urząd Miasta i Gminy w Kępnie pisma Pani J.Ł. pracownicy Wydziału Ochrony Środowiska, Rolnictwa i Leśnictwa Starostwa Powiatowego w Kępnie przeprowadzili oględziny terenowe podczas których stwierdzono, że wędzenie produktów w supermarkecie Intermarché odbywa się 5 razy dziennie po 20 minut, a piec opalany jest wiórami drzewnymi. Podczas oględzin z komina wędzarni marketu wydobywał się jasnoszary dym, który na odcinku ok. 2 m ulegał rozproszeniu w powietrzu. Bezpośrednio przy budynku supermarketu był wyczuwalny zapach wędzonego mięsa, natomiast nie stwierdzono dymu oraz uciążliwego zapachu przy posesji skarżącej, która położona jest ok. 70 m na południowy zachód od emitora. Spostrzeżenia pracowników wydziału potwierdzili wcześniej mieszkańcy pobliskich posesji jak i sąsiadujący z supermarketem przedsiębiorcy.

Ponadto z posiadanych przez ww. Wydział Starostwa dokumentacji pt. *Zgłoszenie instalacji do termicznej obróbki wyrobów mięsnych w supermarkecie Intermarché w Kępnie* wynika, że na terenie supermarketu istnieją dwa źródła emisji zorganizowanej. Jednym z nich jest kocioł grzewczy gazowy Lumo o mocy 170 KW (źródło energetyczne), które ze względu na swoją moc (poniżej 1 MW) nie wymaga zgłoszenia ani uzyskania pozwolenia na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza. Drugim źródłem emisji zorganizowanej (źródło technologiczne) jest komora wędzarniczo-parzelnicza z dymografem, jednowózkowa, typu KW – 100, której eksploatacja wymaga stosownego zgłoszenia zgodnie z normami wynikającymi z art.152 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 ze zm.). Prowadzący instalację, to jest firma LEWANDA Sp. z o.o. takiego zgłoszenia dokonała dnia 6 lipca 2011 roku. Z powyższej dokumentacji również wynika między innymi, iż wprowadzane substancje do powietrza z ww. komory, to jest pył PM10, dwutlenek azotu, formaldehyd, aceton, fenol i tlenek węgla w nieznaczny sposób wpływają na jakość powietrza wokół obiektu Intermarché. Obliczenia stanu zanieczyszczeń powietrza wskazują, iż przy zabudowaniach skarżącej stężenia godzinowe i roczne wynoszą w stosunku do wartości odniesienia odpowiednio: pył PM10 (0,91% i 0,20%), dwutlenek azotu (0,46% i 0,025%), formaldehyd (1,86% i 0,15%), aceton (0,53% i 0,04%), fenol (6,97% i 0,35%) oraz tlenek węgla (0,26% i 0,02%). Tak więc, prowadzący instalację wykazał

w przedmiotowej dokumentacji, że dotrzymane są standardy jakości powietrza i wartości odniesienia, czyli stężenia w powietrzu określonych substancji.

Reasumując, wyniki przeprowadzonych oględzin oraz analiza posiadanych dokumentów nie dała podstaw do stwierdzenia, aby instalacja ta negatywnie oddziaływała na środowisko i tym samym do prowadzenia postępowania administracyjnego dotyczącego tego zakładu. Obowiązujące w Polsce przepisy ochrony środowiska, w tym regulujące zasady korzystania ze środowiska, nie obejmują zapachowych standardów jakości powietrza, czyli ani emisje substancji zapachowych, ani stężenia takich substancji w powietrzu nie są normowane jako zapachy, odory itp. W związku z powyższym brak jest poziomów, do których można by się bezpośrednio odnieść oceniając uciążliwości zapachowe i tym samym nie jest możliwe załatwienie tej sprawy na drodze administracyjnej.

Nie ulega natomiast żadnej wątpliwości, iż skarżąca się zawsze może dochodzić swoich roszczeń na drodze cywilnoprawnej za uciążliwość „sąsiedzka”. Będzie jednak musiała wykazać, że postępowanie sąsiada powoduje zakłócanie korzystania z jej nieruchomości ponad przeciętną miarę wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych (art. 222 § 2 w związku z art. 144 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeksu cywilnego - Dz. U. z 2014 roku, poz. 121). O fakcie tym zainteresowana została poinformowana pismem z dnia 14 września 2014 roku.

2) Zakłócenia nadmiernym hałasem.

Poruszana przez skarżącą kwestia nadmiernego hałasu, którego źródłem jak wskazała Pani J. Ł. (dopiero w złożonej skardze) są samochody dowożące towar do supermarketu oraz agregaty klimatyzacyjne i wentylatory, dotychczas nie była przedmiotem postępowania administracyjnego. Wprawdzie już w piśmie skierowanym do Urzędu Miasta i Gminy w Kępnie skarżąca wskazywała na uciążliwość związaną z hałasem, jednak stwierdzenie to było bardzo ogólne, a w licznych rozmowach telefonicznych z pracownikami Wydziału Ochrony Środowiska Rolnictwa i Leśnictwa przez J.Ł. nie było podnoszone.

Uwzględniając obecnie zgłaszane zastrzeżenia, z uwagi na fakt, iż Starostwo nie posiada specjalistycznego sprzętu umożliwiającego wykonanie pomiaru hałasu w środowisku, Naczelnik WOŚRiL wystąpił do Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Poznaniu o dokonanie kontroli w zakresie emisji hałasu z przedmiotowego supermarketu. Uzyskane w ten sposób wyniki pozwolą dopiero na ewentualne podjęcie stosownych działań w tej sprawie. Mianowicie, zgodnie z art. 115a ust. 1 i 3 Prawa ochrony środowiska, w przypadku stwierdzenia na podstawie pomiarów dokonanych przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, że poza zakładem, w wyniku jego działalności, przekroczone są dopuszczalne poziomy hałasu, organ (starosta) wydaje decyzję o dopuszczalnym poziomie hałasu. W decyzji tego rodzaju, określa się dopuszczalne poziomy hałasu poza zakładem w odniesieniu do terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową – na które oddziałuje zakład.

3) Wydanie zezwolenia na usunięcie drzew.

Zarzut skargi dotyczy usunięcia drzew rosnących przy ulicy Topolowej. Otóż decyzją Nr OŚ-111/13 Starosta Kępiński zezwolił Gminie Kępno na usunięcie 11 drzew rosnących na nieruchomościach stanowiących jej (Gminy) własność.

Zasadą określoną przepisami art. 83, w związku z art. 90 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627; ze zm.) jest, iż postępowanie administracyjne w takich sprawach prowadzi się na wniosek posiadacza nieruchomości. Stroną zaś takiego postępowania jest wnioskodawca i w przypadku gdy nie jest on właścicielem nieruchomości, również jej właściciel. W żadnym wypadku stronami postępowania o usunięcie drzew, nie są właściciele przyległych nieruchomości ani też okoliczni mieszkańcy. W przedmiotowej sprawie z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na usunięcie 11 drzew wystąpił pełnomocnik Burmistrza Miasta i Gminy Kępno. Przyczyną ich usunięcia, jak wskazano we wniosku oraz uzasadnieniu decyzji była kolizja rosnących drzew z projektowaną przebudową ulicy Topolowej w Kępnie, a nie zły stan zdrowotny (choć dwa drzewa wykazywały oznaki choroby).

Pozostałe poruszane przez J.Ł. sprawy, to jest wycinka drzew rosnących przy posesji skarżącej oraz tryb uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kępno, nie należą do kompetencji Starosty, stąd odpowiedzi na skargę w tym zakresie winna udzielić Rada Miejska w Kępnie. Uzupełniająco nadmienić należy ponadto, iż wszystkie wydane pozwolenia na budowę i rozbudowę supermarketu Intermarché i Bricomarché (177/09, 351/2010, 410/20103, 542/2013 i 186/2014) zgodne były z aktualnymi zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kępno.

Ponadto skarżąca w treści skargi nie wskazuje jakie zachowania kierownictwa i pracowników Starostwa cechowałyby „arogancja, buta i lekceważenie petenta”, nie podaje też z jakimi czynnościami, bądź z brakiem jakich czynności w opisanych sprawach miałyby mieć związek naruszenie zasad postępowania administracyjnego, na jakie powołuje się ona na wstępie skargi.

Mając na uwadze powyższe okoliczności faktyczne oraz prawne skargę należało uznać za niezasadną.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Stanisław Bafiński